

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Sunt qui dicant.

Organ for Haslev Gymnasium.

Nr. 6.

Lørdag den 3. Juni 1916.

2. Aarg.

Slutning paa første Kvartal.

—o—

Med dette Nummer af Skolebladet slutter Redaktionen sin Virksomhed i dette Kvartal.

Vi vil først bringe vore Abonnenter og Annoncører en Tak for den forløbne Tid og dernæst sige, at det har været os en Glæde at arbejde med Bladet.

Vi har altid bestræbt os for at gøre Indholdet saa godt og interessant som muligt, og naar dette ikke helt er lykkedes for os, er det fordi vi savner Medarbejdere. Det kan jo ikke nægtes, at Bladet har været lidt ensidigt, idet der kun har været Artikler fra II. G. og tildels fra I., medens der burde have været indleveret Stof fra alle Klasserne og fra Lærerne. Først naar dette opnaas, faar vi det gode, alsidige Skoleblad, vi burde have.

Og det er ikke alene morsomt Stof vi skal have.

Et Skoleblad skulde da helst kunne bringe Artikler om almeninteresserede Ting uden derfor at have det Lov paa sig, at det er kedeligt.

Denne Opfattelse har desværre en Del af vore

Abonnenter, men vi har efter Evne stræbt efter at bedem om, at dette slet ikke behøver at være Tilfældet.

Selvfølgelig maa den morsomme Side af Sagen ikke forsømmes, og her er det især den sunde Satire, der kan virke forfriskende baade paa Lærere og Elever, som bør udvikles; Satire har der efter vor Mening manglet lidt af i Skolebladet, men maaske har „Censuren“, der maaske i enkelte Tilfælde har været „lidt for stræng“, nogen Skyld heri. Og Poesien er bleven forsømt; mon der virkelig ikke skulde være nogen Poeter paa Skolen?

Vi henstiller til alle vore Læsere at hjælpe os med at gøre Skolebladet saa godt som muligt i Kvartalet efter Sommerferien og til Rektor specielt om at lade saa meget som muligt slippe igennem, om at lade „Argusøjnene“ gaa let hen over vore Artikler og om at bruge Blaakridtet med Varsomhed.

Vi gaar en stræng Arbejdstid i Møde, en Tid, hvor der ikke bliver Tid til at tænke paa Skolebladet, men efter Eksamenstidens Kvaler kommer den lange, dejlige Sommertid, da vil vi bede vore Læsere tænke paa „Sunt qui dicant“, hvis de oplever noget interessant og morsomt. Bladet vil som bekendt udkomme igen først i September.

Hermed Farvel for denne Gang!

Ærb.

Redaktionen.

Kære Redaktion;

Maa jeg i dette sidste Nummer have Lov at bringe min personlige Tak for Arbejdet med „Sunt qui dicant“. Mange Aars Erfaring har lært mig ikke at komme med for store Forventninger til et Skoleblad, da det i Virkeligheden er et meget vanskeligt og tit meget utaknemligt Arbejde at holde et saadant i Gang. Men dette har været langt bedre redigeret end de fleste, og langt bedre, end jeg havde ventet selv om der sidder en født Redaktør i Redaktionen. Jeg ønsker det alt godt i det nye Aar.

Det, der særligt kalder mig frem, er en Bemærkning i Spidsartiklen om, at der burde have været indleveret Stof fra Lærerne. Deri tror jeg, Redaktionen har Ret; men har den henvendt sig til Lærerne? Mig har den i hvert Fald ikke henvendt sig til. Og Lærerne skriver selvfølgelig kun i Skolebladet paa Opfordring, for ikke at tage Lysten fra Eleverne og give dem Følelsen af, at Lærerne vil beægtige sig Bladet.

Skulde Redaktionen stille sig paa samme Standpunkt næste Aar, hvad jeg haaber, vil sikkert adskillige af Lærerne gerne yde deres Bidrag og aabne Diskussion i Bladet om interessante Emner, men dette sker naturligvis kun paa Opfordring

Redaktionen bør være Censor taknemlig for Censuren; han har mindst friet den fra een Procesanlæggelse fra Regeringen og mange fra almindelige Medborgere.

Rektor.

„Sunt qui dicant“.

— 0 —

Samtidig med det sidste Nummer „Sunt qui dicant“ før Sommerferien synes jeg, der kunde være Anledning til at komme med en lille „mild“ Kritik over Bladet i det forløbne Kvartal.

Jeg tror, der er mange, som med mig vilde ønske, at Bladet vilde komme lidt mere regelmæssigt. Jeg tror kun, det er hændt et Par Gange, at Bladet er kommet, som det skulde. Undertiden kom det om Mandagen og undertiden om Torsdagen, undertiden hver 14. Dag og undertiden hver 3. Uge. Heraf følger, at eventuelle Skolenyheder jeg mener ikke Vittigheder — bli-

ver for gamle, inden man hører noget derom.

Som Eksempel herpaa kan nævnes: Skallegrims „En Redegørelse“, der stod i „Sunt qui dicant“ for 13. April, og da Skallegrim blev klippet skaldet den 6. Marts, saa var han allerede temmelig langhaaret igen og Sagen alt for lidt aktuel til at være morsom.

Et andet Emne, som sikkert heller ikke har moret Læserne, er „Højskamling“. Man kommer uvilkaarligt til at tænke paa vor interessante „Rejsebeskrivelse“ fra sidste Aar, thi i hvert eneste Nummer af Bladet, der er udgaaet i Aar, findes en Artikel om „Højskamling“.

Men kunde Redaktionen ikke tage under Overvejelse et Forslag, som adskillige vist gerne saagennemført: Lad „Sunt qui dicant“ udgaa som Ugeblad, og lad det blive 8-sidigt. Annoncerne fylder jo godt — ikke alene i Kassen —, men ogsaa i Bladet, og jeg tror nok, der kan blive Stof, hvis blot d'Hrr. og — Damer, der sidder i Redaktionen, gad bestille lidt mere.

C. N.

* * *

Maa jeg lige gøre et Par Indvendinger som Forsvar for Bladet. Det er ikke saa nemt, som de fleste tror, at fylde et Blad, og fylde det, saa Stoffet interesserer Læserne. Vi har flere Gange opfordret til at skrive, men i de 9 af 10 Tilfælde har vi faaet Svaret: „Hvad skal vi skrive om“. — Naar der er Fodboldkampe eller lignende, saa kan vi endda, men ellers er det overordentlig vanskeligt, især at bringe det morsomme frem, fordi der ikke findes et originalt, vittigt Hoved paa Skolen. Vi er paa Papiret 7 — syv — Medarbejdere, men naar en af dem slet intet har indleveret, en et Stykke paa en halv Spalte, to har hver ydet en Side, og iøvrigt er det de tre andre, der har skrevet til Bladet plus nogle smaa temmelig daarlige Vittigheder, som ikke er kommet i, fra Indsenderen af Artiklen „Sunt qui dicant“ og „Skallegrims Redegørelse“, saa forstaar man nok, det er vanskeligt at skaffe Afveksling Læserne har endnu aldrig ydet noget, skønt der jo nok kunde trænges til modne Spidsartikler. „Højskamling“ har fyldt en Del, men hvad, naar Indsenderne er saa barnagtige at skælde hinanden ud paa Tryk, hvorfor skulde

de saa ikke have Lov, tilmed da det er rar og dejlig Fyldekalk.

Efter Ferien haaber vi, det skal blive bedre, og det vil blive det, saafremt I af og til vil tænke paa, at andre har godt af netop jeres Tanker og Meninger.

Redaktionssekretæren.

Kammeratskab.

0—

Det er maaske et noget uheldigt Tidspunkt at skrive om Kammeratskab, men saa kan der jo tænkes over det i Ferien.

Jeg synes ikke, der har været det, man kalder godt Kammeratskab, her ved Skolen. Kan være, og det ved jeg der er, mellem de skolesøgende Børn, men mellem Kosteleverne og de skolesøgende er det ikke, som det skal være. Der er en Kløft der, som nødvendigvis maa skaffes bort. I tænker maaske, at paa Kostskolen kan de sagtens more sig, der er de saa mange. Javel, more sig kan Kosteleverne nok, men de savner det, I har. I har et Hjem med en Far og en Mor. Det Savn afhjælpes jo saa godt som muligt paa Kostskolen, men et andet Savn, et Savn, som I og jeres Forældre kunde afhjælpe, det er det, at Kosteleverne sjældent eller aldrig kommer i privat Hjem. Der findes kun faa Hjem i Haslev, hvor Kosteleverne er velkomne. Mon det, som ligger til Grund derfor, ikke er Egenkærlighed. Man hører ikke, at en Kostelev bliver inviteret til Soire eller lignende, og hvorfor? Fordi I ved, I ikke kan blive inviteret igen, og det kalder jeg i højeste Grad Egenkærlighed. Halvdelen eller over af de smaa Kostelever er ikke bleven inviteret ud en eneste Gang i Skoleaaret, men hvad, nu er de vant til at blive kaldt — „Kun Kostelev“, saa nu kan de maaske undvære at komme i Berøring med andre Hjem. I Sandhed, de skolesøgende Børn forstaar Linierne:

Leve man skal jo Livet,
lev kun og aand og nyd

En Udenforstaaende.

Stor Auktion i Haslev.

— 0 —

Naar Skolen forlader den gamle Skolebygning, afholdes en stor Auktion over en Mængde Efterladenskaber: Blandt mange andre Rariteter nævner vi: Gamle tørrede Vittigheder fra Lund & Søn, indsukrede Lussinger fra Ole A. Carlsen, fuldstændig latinsk Oversættelse til 1. Del af Cortsens latinske Læsebog, udarbejdet af d'Hrr. „Langeland“ og Weibel. Brugte Træben fra A/S Kristensen & Larsen. Antike Varer, saasom Guldringe og lignende (Lovis & Co.). NB: Mange af Guldringene er glatte, hvis nogle af de ældre Elever skulde have Brug for dem, er de at faa paa meget billige Købevilkaar (eventuelt uden Salær). Endvidere: Lærernes Ordensbog (mindste Pris 2 Kr.); et bankende Frøhjerte i Saltvand fra Kemiklassen (Køkkenet), en virksom Fetisch, Navn „Habakuk“, benyttet med Held af to Generationer. Resten af et udbrændt Lys fra Ingeborg D. o. s. v.

Auktionsholder Løvepeter,
Inkassatorer Nølle & Larsen.

Vederhæftige os bekendte Købere (dog ikke Kostelever) kan erholde Kredit til førstkommende Mikkelsdag.

Falsk Etikette.

En Rektor skulde barbere sig en Morgen og kom til at skære sig paa Næsetippen. Han kaldte paa sin Kone og spurgte, om hun havde noget Hæfteplaster i Huset.

— Jo, det ligger i Sykurven ude i Køkkenet, svarede hun.

Rektoren, der havde Hastværk, fandt et Stykke, som han klistrede paa Næsen. I Skolen mærkede han, at Børnene lo, da de saa ham. Ærgerlig spurgte han en Lærer, om der var noget paafaldende ved hans Ydre.

— Ja, sagde Læreren, det synes jeg nok. Hvad er det, Hr. Rektoren har paa Næsen?

— Et Stykke Hæfteplaster.

— Nej, det er Etiketten paa et Garnnøgle. Der staar: Garanteret 100 Meter lang!

Har De hørt —

at Slottet Tuilerierne i 4 Mil. bliver udtalt Tryllerierne,

at Bazaine i samme Klasse bliver udtalt Bassin,

at en Realist (ikke her ved Skolen) staver til Universitetet paa følgende Maade: Undervisitetet. Han mener rimeligvis, det staar i Forbindelse med undervise,

at „Sunt qui dicant“ har faaet en Konkurrent. Det ny Blad hedder „Klons-Hans“. Vi anmoder Abonnenterne indstændigt om ikke at forlade os, selv om det andet Blad bliver større, bedre, fyldigere, mere vrøvlet og billigere.

at Rektor er „Dus“ med Skolens yngste Elev.

Største Udvalg i

“LONDON”

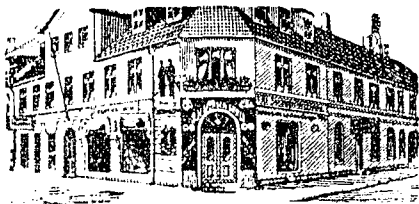
A. Jensens Boghandel.

Haslev Kiosk

ved Alfred Møller.

Stort Udvalg i Cigarer, Cigaretter,
 Piber og Tobakker samt Postkort,
 Bøger, Blade, Stokke, Portemonæer
 Cigar- og Cigaretetuis.

Telefon 270. (Samtalestation.)

Lingeri.

Sports-Fodtøj.

Skræderforretningen
 anbefales.

Telefon 32. Haslev.

J. Jespersen-Skree.

Skotøjshuset.

Haslev største Skotøjs-Etablissement.

Enestaaende Udvalg.

Reparationer udføres prompte.

Hertz. Haslev.
 Tlf. 230.

Dürkopp og Sleipner Cykler

er de bedste.

Dæk, Slanger, alle Reservedele billigst.
Tennis-Rachets og Bolde.

N. Johannessen, Haslev.

Hjemmelavet Konfekt

anbefales, samt de fineste Chokolader. Grison, Haukefi, Lindt og Cloetta. The, Kiks og hjemmelavede Smaakager fra Karen Wulft

E. Munch.

Tele. 288 Haslev. Tele. 288

Den bedste Skolecykle er

Hamlet eller **Kuréer**,

da de forener Lethed og Styrke.
Alle Reparationer udføres bedst og billigst hos

A. P. Egerup.

Udvalg af friske, fyldte

Dessert=Chokolader

fra Anthon Berg m. fl. findes altid hos

M. Sørensen, Haslev Materialhandel.

Støt de Averterende!

Husk

Lauritz Smiths Boghandel,

Haslev. Telefon 8.

Konditor Bloch.

Daglig frisklavet
Konfekt, Chokolade,
etc.

Vestergade,
Haslev.
Telefon 132.

Trykt i Haslev Bogtrykkeri. — C. Bagger.